

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-42/02 (αίτηση του Ålands förvaltningsdomstol για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Diana Elisabeth Lindman (¹)

(«Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Λαχεία — Ποσό που κερδήθηκε από τυχερό παίγνιο διοργανωθέν σε άλλο κράτος μέλος — Φόρος εισοδήματος — Φόρος επί των τυχερών παιγνίων — Ειδικό καθεστώς των νήσων Åland»)

(2004/C 7/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-42/02, με αντικείμενο αίτηση του Ålands förvaltningsdomstol (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο εκδικάσεως της προσφυγής που άσκησε η Diana Elisabeth Lindman, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 49 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και P. Jann, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η νομοθεσία κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία τα κέρδη που αποκτώνται από τυχερά παίγνια που διοργανώνονται σε άλλα κράτη μέλη θεωρούνται, από άποψη φορολογίας εισοδήματος, ως φορολογητέο εισόδημα του αποκτήσαντος τα κέρδη, ενώ τα κέρδη που αποκτώνται από τυχερό παίγνιο που διοργανώνεται στο εν λόγω κράτος μέλος δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, αντίκειται στο άρθρο 49 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-78/02 έως C-80/02 (αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ελληνικό Δημόσιο κατά Μαρίας Καραγιώργου (C-78/02), Κατίνας Πέτροβα (C-79/02), Λουκά Βλάχου (C-80/02) (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Υποκείμενοι στον φόρο — Πρόσωπο που αναγράφει τον φόρο στο τιμολόγιο — Φόρος εκ πλάνης καταβληθείς από μη υποκείμενο στον φόρο και αναγραφείς στο εκδοθέν υπ' αυτού τιμολόγιο»)

(2004/C 7/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-78/02 έως C-80/02, με αντικείμενο αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Ελλάδα) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και Μαρίας Καραγιώργου (C-78/02), Κατίνας Πέτροβα (C-79/02), Λουκά Βλάχου (C-80/02), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και, ειδικότερα, του κανόνα που προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας, κατά τον οποίο φόρος προστιθέμενης αξίας οφείλεται από κάθε πρόσωπο που αναγράφει τον φόρο αυτό επί τιμολογίου, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το ποσό που αναγράφεται ως φόρος προστιθέμενης αξίας επί τιμολογίου που εκδίδει παρέχων υπηρεσίες προς το Δημόσιο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φόρος προστιθέμενης αξίας όταν αυτός πεπλανημένως θεωρεί ότι παρέχει αυτές τις υπηρεσίες ως ανεξάρτητος, ενώ, στην πράξη, υφίσταται σχέση εξαρτήσεως.